

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 185/2021
07.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Славољуб Гајић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 07.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у спору за накнаду имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року, **НАДЛЕЖАН** је Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужиоци су Првом основном суду у Београду, дана 16.03.2021.године, поднели тужбу за накнаду имовинске штете у висини признатих потраживања у стечајном поступку а због утврђене повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Београду Ст 112/10, у смислу члана 31. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Први основни суд у Београду се решењем Прр1 бр 1/21 од 21.01.2021. године, огласио стварно ненадлежним и списе доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Београду није прихватио своју надлежност, већ је актом П 2484/2021 од 19.03.2021. године, списе доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Закон о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/2015), предвиђа могућност да се због утврђене повреде права на суђење у разумном року поднесу две врсте тужби у парничном поступку-тужба за новчано

обештећење и тужба за накнаду имовинске штете. Одредбама 26-28 тај закон прописује претпоставке за подношење тужбе за новчано обештећење, поступак по тој тужби, стварну и месну надлежност судова да по њој поступају; а новчано обештећење по предмету признаје се у висини од 300 до 3.000 евра у динарској противвредности (члан 30. став 1.) као и да у том поступку ревизија није дозвољена. Тужба за накнаду материјалне штете посебно је регулисана одредбама члана 31. пододељка 8. главе III Закона о заштити права на суђење у разумном року, који прописује рок у коме се може поднети тужба за накнаду имовинске штете, меродавно право које се примењује на основ и висину накнаде имовинске штете, али не и правила које суд примењује у поступку по овој тужби. Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 19.06.2018. године, у спору за накнаду имовинске штете изазвану повредом права на суђење у разумном року, у зависности од висине постављеног тужбеног захтева примењују се одговарајућа правила поступка (за спорове мале вредности, односно општег парничног поступка).

Чланом 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

По члану 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти), у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката, као и када је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Како је у конкретном случају правноснажним решењем Привредног апелационог суда РжСт 3564/2020 од 13.10.2020. године, утврђено да је предлагачима повређено право на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Београду Ст 112/2010, правилно су тужиоци тужбу за накнаду имовинске штете у висини признатих потраживања у стечајном поступку, поднели Првом основном суду у Београду, на чијем подручју тужиоци имају пребивалиште у смислу члана 28. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, због чега нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности Привредног суда у смислу члана 25. став 1. тачка 1. и 4. Закона о уређењу судова.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић